

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa rostesc Eu, Domnul, cuvântul Meu cel sfânt peste pământ ca să încălzesc spre Mine inima omului, căci omul s-a răcit de Dumnezeu și-și caută liniștea întru ale sale și nu-i place cu cruce, și dacă nu-i place așa, el rătăcește până cade, dar Eu, Domnul, Îmi cobor după el cuvântul Meu și îl călăuzesc pe el spre bucuria drumului crucii, care are la capătul lui odihna sfinților, odihna celor credincioși, care caută cu Dumnezeu pe cale, mângâindu-se cu El în durerile de pe pământ și mângâind, ca unii care știu trăirea cea cu Dumnezeu, asemănarea lor cu Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu de azi, să nu cauți, tată, bucurii, căci bucuriile omului se fac spini pe fruntea Mea, se fac hotar pentru calea slavei Mele pe pământ. Voia liberă a omului Mi-a luat pământul sub stăpânire și Mi-a pus cerul în jale, tată, căci aceasta face omul fără de cruce sfântă pe umerii lui. Dar Eu te-am chemat la Mine și te-am ales al Meu, și te îndemn mereu să fii credincios, tată, și mai ales să-ți păstrezi credințioșia și să ți-o hrănești de la Mine, ca să nu Mă părăsești din lipsa ei, căci cei ce nu-și statornicesc credințioșia cea pentru Mine pe calea aceasta a slavei venirii Mele, se fac aceștia durerea Mea, se fac rana Mea, și aceștia Îmi vor vedea ranele cele de la ei, căci fiecare om se întoarce vrând-nevrând la cele agonisite de el pe pământ pentru viața lui de veci, fie dureri de veci, fie bucurii de veci.

Te învăț, poporul Meu, să-ți strângi pentru viața ta, tată. O, fii credincios în cuvântul Meu de peste tine, căci bucuriile vieții se strâng cu trudă, ca orice lucrare pe care cu trudă o face omul ca să se bucure apoi de ea, iar durerile vieții se fac din bucurii, așa cum mulți fără de veste au pierit în vremea bucuriilor lor, căci prin bucuriile lor pier oamenii, ba chiar și cei de pe calea Mea care nu înțeleg cu ce-și pot ei păstra credințioșia pe calea lor cu Mine.

O, poporul Meu, urâtă și goală este viața omului cel fără de măsură cerească pe calea vieții lui! O, gol este omul cel ce trăiește pe pământ prin ale sale! Cine să-i spună omului că el nu este dacă trăiește așa? Cel ce este, este cel ce va fi apoi pe veci cu ființa slăvită, așa cum Eu sunt. Cel ce este, este cel ce învață să fie, și apoi lucrează așa. Cel ce-L iubește pe Dumnezeu cu viața lui cea plină de lumină în el, împărțind-o pe ea în jur cu multul, acela este cel ce este, iar Eu sunt Cel îndurerat de la nedragostea omului, și tot ca Mine sunt cei ce sunt purtând fața Mea în ei și ajutându-Mă ei sub crucea Mea cea grea și prea îngreuiată pe umerii Mei de la cei șapte mii de ani de când omul s-a învățat fără Mine pe pământ, și din pricina voii lui a pățit el aceasta, căci omul n-a mai vrut și apoi n-a mai putut să fie purtător de Dumnezeu în viața lui pe pământ.

O, poporul Meu, fericiți sunt cei ce M-au purtat în viața lor de pe pământ cu slava suferinței Mele, căci Eu suferind după Tatăl și după om am petrecut pe pământ, și aceasta este cea mai mare putere a vieții omului purtător de Dumnezeu, precum și voia liberă a omului este cea mai mare slăbiciune pentru cel nepurtător de Dumnezeu în viața lui pe pământ. Te-am ales să iubești fața Mea pe fața ta, poporul Meu. Te-am ales dintre oameni, fiule, ca să Mă porți pe Mine, căci Eu sunt plin de slava suferinței cea plină de blândețe, după ce omul M-a lepădat și Mă leapădă mereu pentru viața lui cea fără viața Mea în ea. O, nu e frumoasă viața cea fără cruce. E tare urât omul cel fără de cruce, tată, și acela are de tată pe diavolul, vrăjmașul Meu și al omului, fiilor.

O fărâmiță de cuvânt așez azi în cartea Mea cu tine ca să cinstim sărbătoarea crucii, poporul Meu. Încununează-ți, tată, viața cu slava crucii, și prin cruce să fii plin de nădejde precum Eu sunt, căci cei ce nu iubesc crucea, care-i poartă pe ei după Mine, aceia sunt fără de nădejde, poporul Meu. Ți-am dat cea mai slăvită cruce, tată. Ți-am dat să faci voia Mea pe pământ, și prin ea să te păstrezi în duhul ascultării, în duhul credințioșiei, căci Eu așa sunt înaintea Tatălui, și

nimic, nimic nu fac în afară de voia Lui în toată lucrarea Mea, poporul Meu. Am în mijlocul tău mereu, mereu cărarea Mea spre tine, și prin care Eu îți aduc de știre mereu voia Mea, și prin ea te țin de mână ca să nu cazi, poporul Meu. O, cât de mult te-aș învăța Eu pe tine, tată, o, cât de mult! Învățătura Mea are putere și venire peste cei ce o iubesc pe ea de călăuză a lor după plăcerea Mea, dar Eu, poporul Meu, te-am povățuit să cauți, mai mult decât orice altă lucrare a ta, să-Mi dai stat și primire în mijlocul tău și să duci viață binecuvântată înaintea Mea, ca să-ți slujească îngerii și sfinții, tată, precum Mie, Celui binecuvântat, Îmi slujesc aceștia. Îți amintesc învățătura chemării Mele pentru cei ce vor cu Mine cu viața lor: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»*. O, poporul Meu, ai grijă mare, tată, că mulți au voit și voiesc să vină după Mine, dar această lucrare se suie cu anevoie la mintea și la inima omului, căci omul nu poate să se lepede de sine ca să aibă cruce și s-o iubească pe ea așa cum Eu am iubit-o și o iubesc. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, așa am spus celor ce au dat și dau să ia pe deasupra lor haină de păstor peste oamenii nepăstoriți, dar oamenii tot nepăstoriți rămân, bieții de ei, căci păstorul fără cruce pe umerii lui și peste viața lui este lup pentru oi, nu este păstor. Eu sunt Păstorul, și prin cruce M-am arătat că sunt, iar cei ce dau să se arate prin slavă omenească păstori, aceia sunt lupi, aceia nu sunt de la Mine, ci sunt de la ei și de la oameni, tată. Iată, vin Eu pe pământ Păstor, căci cel ce nu se leapădă de sine și de slava cea vremelnică, nu poate fi păstor, dar oile au nevoie de păstor, și Eu le chem și le îmbiu pe ele la apa vieții ca să le mângâi și să le dau din viața Mea. Amin.

O, veniți, oilor fără păstori! Veniți să auziți glasul Meu de Păstor, căci hrana gurii Mele este multă și este scumpă și este duh dătător de viață, iar cel ce crede în Mine, are viață veșnică, tată. Veniți, că noaptea e pe sfârșite și Eu vin cu dimineața vieții și îl învăț pe om să trăiască frumos ca și Mine, și să fie el apoi fiu al Tatălui Meu, copil hrănit la masa veșniciei și odihnit apoi la sânul Tatălui Meu! Amin.

O, fii ai poporului Meu, am zis vouă că prin lucrarea Mea de cuvânt Eu Îmi fac fii, și din fii Îmi fac copii. Iubiți această facere a Mea peste voi, căci Eu, tată, nu pot trece peste cele scrise în Scripturi, iar în ele Eu am spus tuturor: *«Până nu veți fi ca pruncii, nu veți putea avea împărăția Mea»*, și iarăși am zis: *«Cine nu primește împărăția Mea ca un copil, nu este vrednic de ea»*. O, învață această lucrare, tată, căci aceasta înseamnă ceea ce Eu am spus pentru cei ce voiesc să vină după Mine, aceasta înseamnă să-și ia omul crucea, să-și ia omul viața și să-Mi urmeze Mie cu ea. Amin.

În ziua sărbătorii crucii te-am povățuit cu duhul vieții veșnice, poporul Meu, și nu uita că-Mi este tare, tare îngreuiată calea venirii Mele la tine, și nu uita să Mi-o netezești, tată, că te-am învățat și te-am rugat aceasta, și nu uita că am de lucru duhovnicește cu tine, poporul Meu, și nu uita că dacă n-ai lucrare duhovnicească înaintea Mea și înaintea omului, tu ești fără rod de viață, căci omul cel fără lucru dumnezeiesc în el, este bob sec, bob care nu prinde rod pe pământ și în cer.

În ziua aceasta binecuvintez iarăși mânuțele și lucrarea celor ce lucrează haina cea nouă peste casa coborârii Mele odinioară prin trâmbița Mea Verginica. Lucrați, fiilor, cu mulțumire și cu pace, căci Eu voi plăti truda voastră, așa cum voi o plătiți pe a Mea. Binecuvintez cu duh ceresc și tămăduitor fântâna sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, ieșită acum deasupra în grădinița intrării în casă, și las duhul binecuvântării și al păcii peste toate lucrările pe mai departe ale casei coborârii Mele. Pacea lucrărilor să vă fie mare, tată, dar nu uitați să cereți ajutorul Meu în toată truda voastră, căci voi sunteți lipsiți de puteri și de cele trebuincioase în toate câte sunt de făcut peste tot pentru lucrarea Mea cu voi și cu poporul și cu omul care se apropie să fie al Meu ca și voi, dar Eu, Domnul, înlesnesc spre voi ajutorul Meu din cer și de pe pământ, și vă aștept pe voi să înlesniți și voi ajutorul vostru spre Mine pentru cele duhovnicești între voi și în părți apoi, că mult, mult este de lucrat pentru împărăția Mea peste om și peste pământ, și Îmi trebuiți pentru aceasta, tată, căci Eu pentru lucrul cel cu duhul v-am ales, și nu uitați aceasta în

vremea lucrului vostru cel cu mâna în lucrarea Mea cu voi. Aștept, tată, mereu, mereu aștept de la voi mângâieri, căci sunt îndurerat mereu, fiilor. O, nu uitați că sunt mereu îndurerat, nu uitați, nu uitați, tată. Căutați să semănați cu Mine și cu durerile Mele în voi, ca să scăpați de durerile voastre, fiilor. Amin.

O, copii din porți, v-am aplecat ca să pot să grăiesc și în ziua aceasta cuvântul Meu. Încingeți-vă cu răbdarea cea sfântă și strigați la Mine în toate neputințele voastre, că lucrarea Mea de peste voi e tare, tare grea, și nu sunteți ajutați pentru ea. Stați în Mine, tată! Fiți pe pământ și în cer deodată, și mult aș vrea să înțeleagă cei care Mă aud prin voi că Eu, Domnul, sunt cu voia Mea prin voi, căci voi stați întru Mine, și din Mine luați, căci Eu Îmi am sălașul în voi, am scaun în voi, și pe el stau și cârmuiesc lucrarea Mea cu voi, lucrarea Mea peste pământ, și fericiți sunt și vor fi cei ce se lasă cârmuiți de Mine prin voi, căci Eu sunt Cel din voi, fiilor copii, Eu, și nu voi. Amin, amin, amin.

14/27-09-2007